

Die Kaardeschlähern.

's ledschde Haus, grad vorrem Wald,
Rechd gemachd for Hexe.
Wänd vun Bredder, 's Dach vun Moos
Dehr un Fenschder luck un loos,
In de Angle freye.
Drinn im ähnz'ge Schdibbche brennd
Drieb e Doligflämmche;
Hadd seiⁿ Richd schun ofd geworf
Uff manch' seiⁿ Madämmche.

Werfd aah heid seiⁿ driewer Scheiⁿ
Uff e junges Määre,
Deß vum Dorf her kumme isß,
Erdra for die Herdeliß
Un ehr Kaard se hehre.
Ängschderlich guckds, wie die Gil
Dord in's Eck sich duffeld,

Un de schwarze Raader aah
Gauchd un kagebuckfeld.

Schlooseweiß schun un's Gesicht
Voller Klähne Schrunzle,
Lehd die Herdeliß die Raard,
Brummeld ebbes in de Baard,
Un dhud wirrer schmunzle;
Dann machd se e bees Gesicht,
Balld die Feischd, die derre,
Dafß dem aarme Määre fäschd
Angschd un Bang will werre.

„Mädel, Mädel, dauerschd mich,
Kann der doch nedd helfe,
Kreiz iß Drumb un Herz iß rood,
Doch e Gschdäⁿ iß deiⁿ Dood,
Gied Dich vor de Zwelfe;
Wie ich aah die Raarde misch',
Un uff's Nei' dhu lehe,
Schdumm leihschd in de Doorelaad
Eh' zwelf Schdunn vergehe.“

Uff fahrds Määre vun seim Schduhl,
Zwingd sich zu 'me Lache,

Schmeißd de Riß e Geldschdick hi"
„Da, deß iß for Eier Mieh
Un for Eier Sache."
Bleibd die Ald midd beesem Blick
An de Hausdehr schdehe:
„Vach' nor, Deibche, Deer aah werro
's Vache noch vergehe."

Schdill un duschber iß im Wald,
Noor es Raab am Borrem
Rascheld wann de Dwendwind
Affjahd wie e junges Kind
Alles, waß grad vorrem.
Alleridd bleibd's Määre schdeh'
Rauschderd schdill ins Weide
So im Wald alläh", wem dehd's
's Vache nedd verleide?

Schdehd dord hinner sellem Baam
Ned de Höllemiller?
Der ehr so die Kuur als machd,
Un doch, wann se's so bedrachd
Noor ehr Geld, deß will er;

Un dord unner seller Tann
Schdehd dord uff de Bauer
Nedd de Sebb, den sie nedd will
Weil er bloos e Bauer.

Wie se allezwää die Hänn
Gierig noh ehr schdrecke;
Hadd ehr nedd grad ähns geruuf,
Un wasß iß deß for Kanuuf
Hinnig selle Hecke?
Jesses Godd un dord de Phillb
Middem schwarze Buckel,
Un deß Määre rennd, ihm laafd's
Eiskald imer de Buckel.

Mähⁿ wie ähⁿmol hinnern es
Worzele un Holbre,
Do uff ähⁿmol dhuds e Krääsch
Un dhud an de dicke Ääch
Zwer e Gtschdäⁿ schdolbre;
Midde Äärem in die Lufd
Greifd's noch sich se halle,
Dann werdd's schdill, im Wasser nor
Plädschre dhud's un falle.

Durch die Wolke gukt de Mond
Uff de Miehleweiher,
Unnerm holze Kreiz am Weg
Sitzd die Herdeliß so blääch
Nor die Nah' voll Feier:
„Kreiz is Drumb un Gesschdän Dood,
Kuhshd bei Nix un Elfe!“
Bun de Dorsterch iwerem Moor,
Schlaahd die Uhr graad Zwelfe.

